

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 maja 1991 r.

Do klęsk społecznych dzisiejszej doby należy zjawisko przerywania ciąży, które w Polsce ma zasięg masowy. Zrodziło to w społeczeństwie groźną postawę lekceważenia dla wartości poczętego życia ludzkiego i postawę braku odpowiedzialności za własne poczynania. Stąd konieczność zmiany tego stanu rzeczy.

Przedstawione Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej próby ustawodawcze i projekt uchwały o referendum nie mogą jednak doprowadzić do celu, jakim winna być zasadnicza zmiana postaw wobec poczętego życia ludzkiego i jego ochrona. Projekty ustaw „o ochronie prawnej dziecka poczętego” i „o prawie do rodzicielstwa, ochronie poczętego życia ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży” zostały opracowane w atmosferze wielkich napięć i sporów światopoglądowych, bez dostatecznej troski o następstwa prawne. Liczne wzajemnie sprzeczne wnioski mniejszości stwarzają ryzyko uchwalenia ustawy wewnętrznie sprzecznej. W tej sytuacji końcowy wynik głosowań może zaowocować ustawą, która nie zadowoli nikogo i której skutki nie są możliwe do przewidzenia.

Uważamy, że odbudowanie szacunku do życia ludzkiego i poczucia odpowiedzialności za rodzicielstwo wymaga równoczesnego podjęcia wielokierunkowych działań, które złożą się na długofalową i rzeczywiście skuteczną politykę społeczną.

Z uwagi na powyższe Sejm postanawia nie rozpatrywać ani projektu uchwały o referendum, ani obu projektów ustaw przedstawionych Wysokiej Izbie.

Jednocześnie Sejm uznaje za konieczne:

- przygotowanie i przedłożenie Sejmowi przez Rząd planu działań, które zwiększą stopień skutecznej opieki nad matką, dzieckiem i rodziną,
- opracowanie programu oświaty seksualnej oraz przygotowania do życia w rodzinie,
- rozpatrzenie przez Komisję Konstytucyjną projektu przepisu w ustawie zasadniczej o ochronie prawnej poczętego życia ludzkiego,
- zmianę ustawy o zawodzie lekarza z 1950 r., która dopuszcza dokonywanie przerywania ciąży w gabinetach prywatnych.

Sejm stwierdza, że ustawa z dnia 27 kwietnia 1956 r. wymaga uchylecia w możliwie szybkim terminie. W tym celu zwraca się do Rządu o ustalenie możliwości prawnych uchylecia wymienionej ustawy i przedstawienia stanu pracy nad nowym kodeksem karnym w odniesieniu do sprawy przerywania ciąży.

Sejm wyraża przekonanie, że takie działania mogą rokonać opanowanie klęski społecznej przerywania ciąży, wpływając skutecznie na zmianę postaw ludzkich i stwarzając równocześnie sprzyjające warunki dla odpowiedzialności za życie człowieka.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*